

Miss Dakloos

Aline Duportail uit Sint-Niklaas is 18, ex-drugskoerier, dichteres en kandidate voor Miss België. Nu organiseert ze samen met haar moeder de eerste Miss Dakloosverkiezing. Wie wint, krijgt een jaar lang onderdak en medische, psychologische en sociale hulp.

Duportail wil daklozen de kans geven om mee te doen aan een echte missverkiezing. Alines moeder Mathilde

leidt Le Petit Portail, een organisatie die vijf opvanghuizen heeft in Evere en Schaarbeek. De eerste voorronde van de verkiezing vindt in februari plaats. Mathilde verwacht een honderdtal kandidates uit de opvanghuizen. Wie in een opvanghuis verblijft, wil graag een vaste verblijfplaats. Mensen uit de immobiëlesector willen de verkiezing sponsoren en zorgen voor een huis voor de miss. Ook de twintig andere finalisten kunnen rekenen op een consultatie bij de arts, psycholoog of sociaal assistent die aan het huis verbonden zullen zijn.

- ▶ Alle opvanghuizen krijgen een brief met de vraag om kandidates voor te dragen voor de preselectie in februari. De finale vindt plaats in september.

Interculturalisering in de ouderenzorg

Interculturalisering is een veranderingsproces dat moet leiden naar een dienstverlening die toegankelijk is voor alle cliënten, ongeacht de etnisch-culturele achtergrond. Het is echter niet eenvoudig om met interculturaliseren te beginnen.

Het provinciebestuur Oost-Vlaanderen publiceert daarom de brochure *Wegwijs in het interculturaliseringsaanbod voor ouderenzorg in Oost-Vlaanderen*. Deze gids is bestemd voor alle professionelen uit de dienst- en zorgverlening voor ouderen en wil het interculturaliseringsaanbod in kaart brengen. Eerder verschenen al getuigenissen van allochtone ouderen die leven in België (de dvd *Oud worden... waar dan ook*) en een publicatie met getuigenissen over het zorgen voor allochtone ouderen.

- ▶ Online brochure op www.oost-vlaanderen.be
- ▶ Provinciebestuur Oost-Vlaanderen, Dienst Maatschappelijke Participatie, Team Inclusie en diversiteit, W. Wilsonplein 2, 9000 Gent, 09 267 71 40, mireille.vercauteren@oost-vlaanderen.be

Heel de wereld mag het weten

Hulpvaardigheid is het cement van een gezonde en solidaire samenleving. Tienduizenden Vlamingen zetten zich spontaan in voor medemensen die hulp of zorg nodig hebben. Zij worden, vaak zonder dat ze het zelf weten, mantelzorgers genoemd.

Sommige mantelzorgers zorgen voor een chronisch ziek kind, een gehandicapte partner of een dementerende ouder. Anderen voor een zus, een vriendin of een buurman die gedurende kortere tijd op zorg is aangewezen. Het gaat dan om hulp op lichamelijk, materieel, maar ook op emotioneel vlak. De Vlaamse overheids campagne 'Heel de wereld mag het weten' toont voorbeelden van mensen die hun uiterste best doen om een mantelzorger uit hun omgeving een hart onder de riem te steken. Deze mensen willen aan de hele wereld laten zien hoe goed een van hun familieleden of kennissen voor iemand anders zorgt. Elke Vlaming wordt uitgenodigd om op www.heeldewerldmaghetweten.be een affiche te maken en daarmee een mantelzorger in de bloemetjes te zetten. Mantelzorgers kunnen praktische informatie en hulp krijgen bij de dienst

- ▶ www.heeldewerldmaghetweten.be

maatschappelijk werk van het ziekenfonds en de sociale dienst van het OCMW. Daarnaast kunnen ze ook terecht bij een van de vijf erkende verenigingen van gebruikers en mantelzorgers in Vlaanderen.

Evidence-based sociaal werk

In de geneeskunde is 'evidence-based practice' allang populair. Maar kunnen wetenschappelijk onderzoek en praktijk elkaar ook versterken in het sociaal werk? Het welzijnstijdschrift *Alert* nodigde hierover deskundigen uit op een studiedag.

"Heel wat sociale werkers voelen een weerstand tegen wetenschappelijk onderzoek van hun werk, dat ze beschouwen als de allerindividueelste expressie van een allerindividueelste hulpverleningsrelatie", stelde Ludo Fret, hoofdredacteur van *Alert*. De vraag om wetenschappelijke ondersteuning van het werkveld valt niet los te zien van de doelstellingen van het sociaal werk. Die blijken minder duidelijk te zijn dan de doelstellingen in de geneeskunde of in het onderwijs. Is het bijvoorbeeld een succes als zoveel mogelijk daklozen worden ondergebracht in opvangcentra? Of is er bij de doelstellingen van sociaal werk ook ruimte voor vrije vogels die geen enkele structuur verdragen? Als het doel niet duidelijk is, hoe kan je dan onderzoeken of interventies effectief zijn?

"Onderzoekers hebben vaak lange tenen", zei Inne Van de Ven (Steunpunt Expertise Netwerken). "Ze blijven vaak hun eigen thema's bespelen, het werkveld past niet altijd in hun kader. In hun rapporten is onze bijdrage niet altijd duidelijk, en we mogen dit onderzoek – waarin we zelf toch betrokken partner waren – soms niet eens op onze website zetten. Veel onderzoek komt in een kast terecht. Het sijpelt te weinig door naar de praktijk."

Ook Serrien maakte kritische kanttekeningen: "We horen wetenschappers ons wel vragen stellen, maar weinig *tools* aanreiken waarmee we in de praktijk wat kunnen. We hebben nochtans nood aan een wetenschappelijke basis van ons werk. Ik zou graag zien dat onderzoekers onze basisovertuigingen toetsen en daarbij ook het cliëntperspectief betrekken. Bijvoorbeeld: is het effectief zo dat eerstelijns hulp verdere, complexere hulp kan verhinderen?"

Ludo Fret van *Alert* besluit: "Sociaal werkers kunnen de steun van de wetenschap vragen om hun doelstellingen helder te verwoorden en de effecten van hun acties te toetsen. Maar omdat de primaire relatie met de cliënt richtinggevend is, zouden ze het professionele heft niet uit handen mogen geven. Praktijkgericht onderzoek vanuit gelijkwaardige, en liefst langdurige, partnerschappen is de boodschap."

- ▶ Het volledige artikel vind je op www.weliswaar.be
- ▶ Uitgebreide standpunten van de sprekers zijn te vinden in *Alert*, jaargang 34, nr. 2, mei 2008
- ▶ www.pow.be

Tweehuizen: hoe loods je kinderen door een echtscheiding?

In 2006 trouwden in België 44.813 koppels en scheidden er 29.189, waarvan 14.213 in Vlaanderen. Bij twee op de drie echtscheidingen zijn kinderen betrokken. Meer dan 250.000 kinderen tussen 0 en 17 in Vlaanderen werden ooit geconfronteerd met een scheiding van hun ouders.

Het VCOK (Vormingscentrum Opvoeding & Kinderopvang) kreeg een subsidie van 262.000 euro om concrete methoden te ontwikkelen om kinderen te betrekken bij beslissingen in het scheidingsproces. De resultaten zijn een folder en website voor kinderen, jongeren en ouders (www.tweehuizen.be), folders over bemiddeling, informatieve filmpjes, een werkboek en een verblijfskalender. De website www.tweehuizen.be bestaat uit drie aparte luiken voor kinderen, jongeren en ouders, speciaal ontwikkeld om elke doelgroep laagdrempelige informatie op maat te bezorgen over alle aspecten van het uit elkaar gaan. Ouders, hulp- en dienstverleners en scheidingsprofessionals vinden er ook informatie over familiezaken: bemiddeling, geldzaken, echtscheidingen en uit elkaar gaan als ongetrouwde ouders.

- ▶ Site met pagina's voor kinderen, jongeren en ouders: www.tweehuizen.be
- ▶ Ik tel mee! Werkboek voor ouderschapsbemiddelaars. Bestellen via www.vcok.be
- ▶ De vis-à-vis verblijfskalender voor kinderen kan men bestellen via www.vis-a-vis.be